

ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ ON LINE

ETHNOLOGHIA ON LINE

ΤΟΜΟΣ12 -VOLUME 12

2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ

GREEK SOCIETY FOR ETHNOLOGY

2023

ETHNOLOGHIA ON LINE

ACADEMIC E-JOURNAL PUBLISHED BY THE GREEK SOCIETY FOR ETHNOLOGY

ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ ΟΝ ΛΙΝΕ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ

EDITORIAL SCIENTIFIC BOARD

Eleftherios Alexakis
Maria Koumariadou
Vassiliki Chryssanthopoulou
Maria G. Kokolaki
Maria Vrahionidou
Maria Androulaki

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ελευθέριος Αλεξάκης
Μαρία Κουμαριανού
Βασιλική Χρυσανθοπούλου
Μαρία Γ. Κοκολάκη
Μαρία Βραχιονίδου
Μαρία Ανδρουλάκη

EDITOR

Maria G. Kokolaki

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μαρία Κοκολάκη

Enquiries/Πληροφορίες: alexethn@otenet.gr & societyforethnology@yahoo.com

Copyright © ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ (GREEK SOCIETY FOR ETHNOLOGY)

Greek Society for Ethnology offers free access to the journal's content for scientific, educational and non-commercial purposes. All articles and authored contributions submitted to the journal are protected by copyright and are intellectual property of their authors. Users may access the full text of an article/contribution provided that authors' rights are properly acknowledged and not compromised. If content/part of the content of an article/contribution is copied, downloaded or otherwise re-used or re-produced, an appropriate bibliographic citation should be provided. Articles of Ethnologia on line that are translated or reprinted elsewhere must have the reference to the original publication.

Η Ελληνική Εταιρεία Εθνολογίας προσφέρει ελεύθερη πρόσβαση στο περιεχόμενο του περιοδικού, για επιστημονικούς, εκπαιδευτικούς και μη εμπορικούς σκοπούς. Όλα τα άρθρα και οι λοιπές επιστημονικές εργασίες που υποβάλλονται στο περιοδικό προστατεύονται από τους κανόνες copyright και είναι πνευματική ιδιοκτησία των συγγραφέων τους. Οι χρήστες δύνανται να έχουν πρόσβαση στο πλήρες κείμενο ενός άρθρου/μιας δημοσιευμένης εργασίας, υπό τον όρο ότι τα συγγραφικά δικαιώματα γίνονται σεβαστά και τηρούνται. Εφόσον το περιεχόμενο/μέρος του περιεχομένου ενός άρθρου/μιας δημοσιευμένης εργασίας αντιγράφεται, μεταφορτώνεται ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο επαναχρησιμοποιείται ή αναπαράγεται, πρέπει να συνοδεύεται από μια ορθή βιβλιογραφική αναφορά. Άρθρα του Ethnologia on line που μεταφράζονται ή αναδημοσιεύονται αλλού οφείλουν να παραπέμπουν στην πρωτότυπη δημοσίευση.

Disclaimer: The Publisher and the Editorial Scientific Board cannot be held responsible for errors or omissions that may be made by authors in this publication or for further use of information published here. Published contributions are signed by their authors, who also have full responsibility for their content. Any views and opinions expressed in the journal are those of the authors and they do not necessarily reflect the views of the Publisher or the journal's Editorial Scientific Board.

Δήλωση αποποίησης ευθύνης: Η Επιστημονική Επιτροπή Έκδοσης και ο Εκδότης δεν ευθύνονται για λάθη ή παραλείψεις που ενδεχομένως γίνουν από τους συγγραφείς στο περιοδικό ή για την περαιτέρω χρήση των εδώ δημοσιευόμενων πληροφοριών. Οι δημοσιευμένες εργασίες υπογράφονται από τους συγγραφείς τους, οι οποίοι έχουν και την ευθύνη για το περιεχόμενό τους. Οποιοσδήποτε απόψεις και θέσεις εκφράζονται στο περιοδικό είναι των συγγραφέων και δεν αντικατοπτρίζουν τις θέσεις της Επιστημονικής Επιτροπής Έκδοσης και του Εκδότη.

Front Cover Copyright ©

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ (GREEK SOCIETY FOR ETHNOLOGY)

ISSN: 1792-9628

ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ ON LINE – ETHNOLOGHIA ON LINE

ΤΟΜΟΣ12 -VOLUME 12 (2022)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

TABLE OF CONTENTS

SPACE AS AN ARK AND GHETTO OR AS A FIELD OF ACTION AND SOCIAL CHANGE? ΥΙΟΤΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙ & ΦΟΤΕΙΝΗ ΚΟΥΓΓΙΟΥΜΟΥΤΖΑΚΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΩΣ ΚΙΒΩΤΟΣ ΚΑΙ ΓΚΕΤΟ Ή ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ; ΓΙΩΤΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ & ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΓΓΙΟΥΜΟΥΤΖΑΚΗ	1
SCHOOLS AS THRESHOLDS WITHIN PRISON HETEROTOPIAS: PERSPECTIVES ON A "POETICS" OF PRISON EDUCATION MARIA G. KOKOLAKI, GEORGIA PARASTAVRINIDOU, ATHENA-ANNA CHRISTOPOULOU ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΩΣ ΚΑΤΩΦΛΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΤΟΠΙΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ "ΠΟΙΗΤΙΚΗ" ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ. ΜΑΡΙΑ Γ. ΚΟΚΟΛΑΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ, ΑΘΗΝΑ-ANNA ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ	15
"MEDIEVAL TRADITIONS RECONQUERED AND RECLAIMED": FOLKLORE AND FOLKSONG AS IDEOLOGICAL TOOLS AGAINST ETHNOCENTRISM AND ALT-RIGHT IDEOLOGIES IN BLACK METAL. ATHANASIOS BARMPALEXIS "ΜΕΣΣΑΙΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΚΥΡΙΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΩΝΤΑΙ": Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΩΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΟ BLACK METAL. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΛΕΞΗΣ	37
BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ-ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / BOOK REVIEWS-PRESENTATIONS:	62
Ε.Π. ΑΛΕΞΑΚΗΣ. ΤΟ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ: ΚΥΘΗΡΑ-ΚΡΗΤΗ (2000-2006). ΑΘΗΝΑ. 2019. ΣΕΛ. 288 ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ	63
ΒΙΓΚΛΑΣ ΚΑΤΕΛΗΣ, Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΤΙΒΟ ΤΗΣ ΔΡΑΚΟΝΤΟΚΤΟΝΙΑΣ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ. ΑΝΩ ΤΕΛΕΙΑ, ΑΘΗΝΑ 2021, ΣΕΛ. 158, ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ISBN 978-618-85435-6-0. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ	65
ΚΑΤΣΕΛΛΗ ΡΗΝΑ, ΠΕΛΑΠΑΪΣ. ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ 1974-75. ΜΕΛΕΤΗ. ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΌΜΙΛΟΣ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ 2020, ΣΕΛ. 80, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ. ISBN 978-9963-2450-2-4. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ	69
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ - NOTES TO CONTRIBUTORS ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ - GREEK SOCIETY FOR ETHNOLOGY	73

ΚΑΤΣΕΛΛΗ ΡΗΝΑ, Πέλαπαϊς. Πρώτος χρόνος λειτουργίας του εγκλωβισμένου σχολείου 1974-75. Μελέτη. Λαογραφικός Όμιλος Κερύνειας 2020, σελ. 80, βιβλιογραφία, εικόνες εντός κειμένου. ISBN 978-9963-2450-2-4.

Μαρία Κουμαριανού

Η προφορική ιστορία σχετίζεται με την αναθεώρηση και την αξιοποίηση άλλων πηγών πέρα από το αρχειακό υλικό. Πιο συγκεκριμένα, οι προφορικές μαρτυρίες δεν συνδέονται αποκλειστικά και μόνο με τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα αλλά με τη διάσωση εμπειριών και τη μελέτη της ζωής κοινωνικών ομάδων μέσα από το διάλογο του ερευνητή με τον πληροφορητή. Ένα τέτοιο είδος υλικού διασώζει τις φωνές όσων ο λόγος αποσιωπάται από τα επίσημα έγγραφα.

Η προφορική ιστορία συλλέγει αφηγήσεις της ζωής των αφανών ηρώων, οι οποίες προϋποθέτουν την ύπαρξη μνήμης, από την οποία αντλούν το υλικό τους. Πρόκειται για μια ενεργό μνήμη της οποίας οι μηχανισμοί λειτουργούν ως στρατηγική επιβίωσης των ατόμων, στηρίζοντας την προσπάθειά τους να ταξινομήσουν τις αναμνήσεις τους προκειμένου να μπορέσουν να διαχειριστούν τις εμπειρίες τους. Ο λόγος συγκροτείται με τη συμβολή όχι μόνο της μνήμης αλλά και της λήθης, της αποσιώπησης ή της απώθησης. Οι καταθέσεις είναι πολύτιμες γιατί τα άτομα θυμούνται και ανασυγκροτούν το παρελθόν τους ως μέλη μιας κοινωνικής ομάδας καθώς η περιρρέουσα ιστορία διεισδύει στο ατομικό βίωμα.

Σε αυτή την κατηγορία της προφορικής μαρτυρίας – κατάθεσης ψυχής ανήκει και το βιβλίο της Ρήνας Κατσελλή. Παράλληλα εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο εκδοτικής δραστηριότητας τόσο της ίδιας της συγγραφέως όσο και του Λαογραφικού Ομίλου Κερύνειας για τη διάσωση «της ιστορίας, των εθίμων και της συνεισφοράς αξιόλογων ανθρώπων της περιοχής», όπως αναφέρεται στο jacket flap του εξωφύλλου. Πιο συγκεκριμένα, το βιβλίο διαρθρώνεται, εκτός από την Εισαγωγή, σε τρία κεφάλαια με υποενότητες, ενώ συνοδεύεται από ενδεικτική βιβλιογραφία και πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

Στην *Εισαγωγή* (σελ. 9-11) η συγγραφέας αναφέρεται στην αφορμή συγγραφής του συγκεκριμένου βιβλίου μετά από παρότρυνση προσφύγων και πρώην εγκλωβισμένων κατοίκων του χωριού Πέλαπαϊς με διττό σκοπό: Καταρχάς για να διασωθεί στη μνήμη αυτή η πολύτιμη πτυχή της εκπαιδευτικής ιστορίας του κατεχόμενου σήμερα χωριού, και δεύτερον, για να μην λησμονηθεί η συνεισφορά όλων εκείνων που εθελοντικά συνεισέφεραν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στη λειτουργία του σχολείου. Στη συνέχεια η συγγραφέας μας εξηγεί πως το υλικό που θα παρουσιάσει προέρχεται από μεγάλο αριθμό προφορικών μαρτυριών οι οποίες συμβάλλουν στην «αντικειμενική» αποτύπωση των γεγονότων αφού διασταυρώνονται και αλληλεπικαλύπτονται. Είναι σημαντικό να αναφερθεί για τον μελλοντικό αναγνώστη ότι το Δημοτικό σχολείο και το γυμνάσιο στο Πέλαπαϊς λειτούργησε συνολικά

για δυο έτη από τον Σεπτέμβριο του 1974 έως τον Μάιο του 1976, καθώς οι λιγστοί εγκλωβισμένοι κάτοικοι αναγκάστηκαν τελικά να εγκαταλείψουν το χωριό τους υπό την πίεση των κατοχικών αρχών. Το βιβλίο της Κατσελλή ασχολείται αποκλειστικά με τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του, καθώς για τον δεύτερο χρόνο ήδη κυκλοφορεί μια μελέτη που αναφέρεται στη βιβλιογραφία.

Το πρώτο κεφάλαιο με τίτλο *Πέλαπαϊς. Πρώτος χρόνος λειτουργίας του εγκλωβισμένου σχολείου 1974-75* (σελ. 13-34) αναφέρεται στην τοποθεσία και την ιστορία του χωριού και κυρίως του Αββαείου από το οποίο το χωριό πήρε το όνομά του. Το Αββαείο του οποίου η εκκλησία είναι αφιερωμένη στην Παναγία της Ασπροφορούσα ήταν και είναι μέχρι σήμερα ο κύριος πόλος έλξης των τουριστών και των ξένων οι οποίοι μαγεύτηκαν παράλληλα και από το φυσικό περιβάλλον και για το λόγο αυτό αγόρασαν σπίτια στο χωριό. Στη συνέχεια, η Ρήνα Κατσελλή περιγράφει τις δύσκολες συνθήκες που ακολούθησαν την τουρκική εισβολή του Ιουλίου 1974 και κυρίως τη δεύτερη εισβολή της 14^{ης} Αυγούστου 1974, τον αποκλεισμό των κατοίκων εντός των ορίων του χωριού και την πολύτιμη βοήθεια και προστασία του Ερυθρού Σταυρού που τους προμήθευε τρόφιμα και διεκπεραίωνε την αλληλογραφία με τις ελεύθερες περιοχές. Καθώς προχωρεί η αφήγηση των μαρτυριών, κλιμακώνονται και τα δεινά των κατοίκων με την παρουσία του τουρκικού στρατού εντός του χωριού, τη σύλληψη των ανδρών από 18- 60 ετών και την μεταγωγή τους για τρεις μήνες σε στρατόπεδο στην Τουρκία, την απομάκρυνση του σώματος Φιλανδών των Ηνωμένων Εθνών, την έλλειψη νερού και τροφής για πολλές μέρες, τον κατ'οίκον περιορισμό, τις συνεχιζόμενες πιέσεις για να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, κλπ. Παράλληλα όμως η συγγραφέας εκθειάζει σε μια πρώτη αναφορά τον ευεργετικό ρόλο κάποιων ανθρώπων που με κίνδυνο της ζωής τους περνούσαν στις ελεύθερες περιοχές, καθώς είχαν ξένα διαβατήρια, για να ενημερώσουν για την κατάσταση στο κατεχόμενο χωριό και να διακινήσουν την αλληλογραφία με τους συγγενείς στις ελεύθερες περιοχές. Μέσα από αυτή την πολύ συγκινητική διήγηση, η Κατσελλή δεν ξεχνά να εγκωμιάσει την παρηγοριά που έδινε στους εγκλωβισμένους η λειτουργία της εκκλησίας κάθε Κυριακή.

Το τελευταίο μέρος του πρώτου κεφαλαίου είναι αφιερωμένο στην ίδρυση και τη λειτουργία του σχολείου. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες ήταν το αποτέλεσμα της ευτυχούς συγκυρίας ύπαρξης στο χωριό κάποιων εκπαιδευτικών που εγκλωβίστηκαν εκεί. Η Κατσελλή περιγράφει με γλαφυρό τρόπο τα διαβήματα τόσο προς τις κυπριακές αρχές για να επιτρέψουν τη λειτουργία του σχολείου όσο και προς τις κυπριακές αρχές για να αποστείλουν το απαραίτητο υλικό. Δεν ξεχνά να αναφερθεί σε εκείνα τα άτομα τα οποία, έχοντας ξένη υπηκοότητα, μπορούσαν να περάσουν στις ελεύθερες περιοχές και να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες στο Υπουργείο Παιδείας. Στη συνέχεια περιγράφονται λεπτομέρειες από τη σχολική ζωή: το ωράριο λειτουργίας δημοτικού και γυμνασίου, τα μαθήματα που επιτρεπόταν να διδάσκονται, ο αριθμός των μαθητών, τα χωριά καταγωγής τους, τα ονόματα όσων ανέλαβαν συγκεκριμένα μαθήματα και τάξεις, οι περιορισμένες πολιτιστικές τους δραστηριότητες, οι μικρές εκδρομές στα όρια του χωριού, κλπ. Στο σημείο αυτό η συγγραφέας τονίζει πως εκτός από τις τρεις εκπαιδευτικούς, όλοι οι υπόλοιποι προσέφεραν τη βοήθειά τους εθελοντικά και οι οποίοι είτε ήταν ακόμα μαθητές του εξαταξίου Γυμνασίου Κερύνειας είτε μόλις είχαν τελειώσει το σχολείο. Όπως

τονίζει η συγγραφέας, αυτοί οι νέοι και οι νέες αποδείχτηκαν άξιοι εθελοντές δάσκαλοι, γιατί «έδιναν την ψυχή τους για να μορφώσουν αυτά τα παιδιά». Το πρώτο μέρος τελειώνει με τη σταδιακή υποχώρηση κάποιων εθελοντών λόγω προσωπικής ανάγκης και πιέσεων, και τον εμπλουτισμό του «εκπαιδευτικού» προσωπικού με τη μεταφορά άλλων προσφύγων από την Κερύνεια.

Το δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο *Μαρτυρίες* (σελ. 35-56) παρουσιάζει τις προφορικές μαρτυρίες των «πρωταγωνιστών» αυτού του εγχειρήματος. Αυτό είναι κατά τη γνώμη μου και το πιο συγκινητικό τμήμα του βιβλίου, καθώς η προσωπική μαρτυρία έρχεται να επιβεβαιώσει, να διασαφηνίσει και να διαλευκάνει πτυχές των γεγονότων. Ιδιαίτερη εντύπωση κάνει το γεγονός ότι όλοι οι εν ζωή αφηγητές θυμούνται με δημοσιογραφική ακρίβεια το τι ακριβώς συνέβη, ενώ οι μαρτυρίες τους καλύπτουν τα κενά και τις απορίες που μπορεί να δημιουργηθούν στον αναγνώστη. Όλοι ανεξάρητος αναφέρονται στη συνεισφορά των υπολοίπων, στις δυσκολίες που συνάντησαν, τους φόβους και τις αγωνίες τους από τη στιγμή της σύλληψης της ιδέας λειτουργίας του σχολείου μέχρι τη στιγμή που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το χωριό. Τα προφίλ τους είναι ανάμεικτα: Εκπαιδευτικός, ιερέας, εθελόντρια νοσοκόμος, εγκλωβισμένη ξένη υπήκοος. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι εν ζωή και αφήνουν να διαφανεί μέσα από τη ρέουσα γλώσσα τους η αδιόρατη πίκρα του πρόσφυγα που γνωρίζει ότι είναι «ξένος στον τόπο του».

Το τρίτο κεφάλαιο του βιβλίου έχει τον τίτλο *Βιογραφικά* (σελ. 57-76). Το μισό μέρος αποτελούν οι βιογραφίες των εθελοντών δασκάλων, ενώ το άλλο μισό από τις πολύ συγκινητικές φωτογραφίες που συνηθίζονται στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς με τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές κάθε τάξης. Το πρώτο μέρος του κεφαλαίου περιλαμβάνει δεκατέσσερις βιογραφίες, ξεκινώντας από τον τότε βοηθό ιερέα και δάσκαλο, τους και τις αποφοίτους του εξαταξίου Γυμνασίου Κερύνειας οι οποίοι προσφέρθηκαν να διδάσκουν τις μικρότερες τάξεις. Το βιογραφικό τους αναφέρεται όχι μόνο στην προσφορά τους στους εγκλωβισμένους μαθητές, στην αναγκαστική τους απέλαση προς τις ελεύθερες περιοχές, αλλά και στην πορεία τους μέχρι σήμερα. Οι περισσότεροι έφυγαν από εκεί τον Ιούνιο του 1976 μαζί με τα τελευταία παιδιά. Το βιβλίο τελειώνει με τη *Βιβλιογραφία* (σελ. 77-78) που αναφέρεται τόσο στην περιοχή του Πέλαπαϊς όσο και στη γενικότερη ιστορία της Κύπρου.

Η γλώσσα της Κατσελλή είναι γλαφυρή και ρέουσα, εύκολη και ευχάριστη τόσο για ανάγνωση όσο και για περαιτέρω έρευνα. Προσωπικά θα ήθελα να τονίσω δυο σημεία που μου έκαναν εντύπωση. Το πρώτο είναι το πώς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τις αντιξοότητες της ζωής και πώς προσαρμόζουν ανάλογα τη ζωή τους για να επιβιώσουν. Το δεύτερο είναι η εκτεταμένη χρήση από τη Ρήνα Κατσελλή σχεδόν σε όλα τα βιβλία της προφορικής ιστορίας ως εργαλείο διαπραγμάτευσης ζητημάτων. Στην περίπτωση της η προφορική ιστορία δεν έρχεται να εξακριβώσει ή να διαψεύσει τις επίσημες πηγές αλλά να προσφέρει μια εναλλακτική αφήγηση και ερμηνεία για το παρελθόν.

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

Η Μαρία Κουμαριανού είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στη Γαλλική Φιλολογία από το Πανεπιστήμιο Lyon II της Γαλλίας και δεύτερου διδακτορικού διπλώματος στην Ανθρωπολογία του Αστικού Χώρου από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. Είναι επίσης κάτοχος πτυχίου Μετάφρασης και μεταπτυχιακών τίτλων στη Γαλλική Λογοτεχνία, στην Ανθρωπολογία και στη Θεολογία. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων και άρθρων σχετικά με τη μετάφραση, την Εθνολογία, την Ιστορία, την Αφρικανική Λογοτεχνία. Συντάκτρια και Κριτής σε πολλά επιστημονικά περιοδικά, έχει διδάξει σε πολλά Πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού. Υπηρετεί σε θέση Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού στο Διδασκαλείο Ξένων Γλωσσών του ΕΚΠΑ.

Short CV

Maria Koumarianou holds a PhD in French Literature from the University Lyon II, France και a second PhD in Anthropology of Urban Space from the National Technical University of Athens, Department of Architecture. She also holds a BA in Translation and three MA degrees: in French Literature, in Anthropology and in Theology. She is the author of many books and articles concerning Translation, Ethnology, History, African Literature. Editor and reviewer in many scientific magazines, she has taught in many universities in Greece and abroad. Currently she is adjunct teaching staff of Department of Foreign Languages at the Kapodistrian University of Athen

